

Beslutningsforslag nr. B 40. Fremsat den 13. november 1980 af Askjær Jørgensen (FP), Glensgård (FP) og Glistrup (FP)

Forslag til folketingsbeslutning om tilrettelæggelse af finanslovgivningen

Folketinget fastsætter følgende køreplan for gennemførelsen af finansloven for 1983:

- 1) I oktober kvartal 1981 afgøres det ved en folketingsbeslutning, hvor mange hele milliarder kroner statsudgifterne skal udgøre i 1983.
- 2) I januar kvartal 1982 afgøres det ved en

folketingsbeslutning, hvordan det under punkt 1 nævnte beløb skal fordeles på hovedområder.

- 3) I halvåret 1. april 1982–30. september 1982 behandles detaljer, så den endelige finanslov for 1983 kan være vedtaget senest 30. september 1982.

Bemærkninger til forslaget

Som forslag B 76 fremsatte fremskridtspartiet 11. marts 1980 forslag til folketingsbeslutning om tilrettelæggelse af finanslovgivningen. Se Folketingstidende 1979-80 (2. samling), forhandlingerne sp. 6062 og 7578 samt tillæg A, spalte 4065. Vort forslag kom til udvalgsbehandling i finansudvalget, hvor forslaget blev mødt med megen forståelse og erkendelse af, at en bedre tilrettelægning af finanslovgivningen er tvingende nødvendig.

I et samråd i finansudvalget med finansministeren fik fremskridtsfolkene også det indtryk, at finansministeren var positiv over for forslaget. Dette afspejlede sig i den beretning om forslaget, finansudvalget afgav 10. juni 1980, hvori det hedder:

»Udvalget har indgående drøftet forskellige muligheder for at inddrage folketinget på et tidligere tidspunkt i den langsigtede styring af de offentlige udgifter.

Under et samråd har finansministeren erkendt behovet herfor og i denne forbindelse oplyst, at han vil gøre budgetoverslagene mere oplysende ved at lade dem indeholde aktuelle skøn over de påtænkte reserver. Derudover har han givet tilsagn om at overveje, dels om budgetrammerne kan fastlægges tidligere end nu, dels om man kan finde en form, hvorunder finansudvalget kan orienteres herom.

I udvalget har der herudover været ytre ønske om, at en sådan forelæggelse kunne blive ledsaget af en beslutning herom i folketinget.

Da dette spørgsmål imidlertid kræver nøje overvejelse, er udvalget indstillet på snarest at fortsætte drøftelserne herom med henblik på, at den fremtidige procedure kan fastlægges i løbet af efteråret 1980. Finansministeren har givet tilsagn om at være til rådighed for udvalget.

Udvalget opfordrer finansministeren til snarest at give udvalget forskellige modeller for, hvorledes folketinget kan inddrages i beslutninger vedørende rammerne for de næstfølgende finansår, herunder de fremgangsmåder, der benyttes i andre lande og i amterne og kommunerne.«

De skønne ord i finansudvalgets beretning medførte imidlertid kun, at finansministeren i et langt

notat – udvalgets bilag nr. 23/17 – blot kom med en »sludder for en sladder«, og derfor er det nu nødvendigt at genfremsætte beslutningsforslaget uændret, så folketinget kan pålægge finansministeren at fungere som ønsket af finansudvalget. Nedenstående bemærkninger er i øvrigt gentagelse af bemærkningerne fra sidste år – blot er årstallet ændret, da vi jo nu har brugt endnu et år af den kostbare tid.

Den afgørende årsag til katastroferne i dansk økonomi er, at de offentlige udgifter er alt for store i forhold til landets økonomiske bærekraft.

En af årsagerne til, at forholdene har udviklet sig så ulykkeligt, er, at foketingets indflydelse på finansloven er blevet for begrænset om følge af, at man stadig behandler finansloven som dengang den var en særdeles let overskuelig foreteelse, altså sådan at folketinget først træffer sine afgørelser om finanslovens indhold nogle få dage før finansåret begynder.

På så sent et tidspunkt føler et flertal af folketingets medlemmer sig mere eller mindre i en tvangssituation. Man kan ikke rigtig nå at ændre noget ved mere væsentlige ting.

Dertil kommer, at forberedelsen af finansloven har haft alt for kort tid. Der går ca. fire måneder fra forslagets fremsættelse til dets vedtagelse, og i disse fire måneder er der ofte lange perioder, hvor folketinget ikke kan arbejde effektivt med sagen på grund af ferie, folketingsvalg eller andet.

Den behandling, der foregår, sker hulter til bulter, hvor enkeltdetaljer og de store linjer blandes sammen.

Fra fremskridtsbevægelsens start har vi gjort opmærksom på disse forhold, og allerede før partiet kom i folketinget havde det udarbejdet et præcist forslag til undgåelse af de nævnte miserer. Så snart fremskridtspartiet havde opnået valg til folketinget, fremlagde vi i folketingets finansudvalg den 8. februar 1974 et detaljeret udformet og begrundet projekt til, hvordan problemerne skulle løses.

Imidlertid var alle de andre partier så kolossalt bedreviddende, og derfor blev vort forslag aldrig

nogen sinde realitetsbehandlet, men man dalrede i stedet for videre ad vejen til afgrunden.

Som det går med alle de mange tusinde fremskridtsforslag, vil deres indlysende rigtighed trænge sig på med en sådan kraft, at de efterhånden går op for selv de forstokkede hoveder i fallitpartierne. På det heromhandlede felt er udviklingen i så henseende nu ved at modnes.

Idet de første sider af fremskridtspartiets nævnte oplæg af 8. februar 1974 optrykkes som bilag 1 til nærværende beslutningsforslag, skal om dets enkelte punkter i øvrigt bemærkes:

Til nr. 1

Det er en i bund og grund politisk beslutning at fastslå, hvor stor den samlede offentlige sektor skal være. Før man med fornuft kan gå i gang emd finanslovsarbejdet i øvrigt, må dette spørgsmål være afklaret.

Under nutidens forhold er det særdeles nødvendigt tillige at inddrage størrelsen af de samlede kommunale og amtskommunale udgifter. Når de ikke direkte er medtaget i teksten til nærværende forslag, beror det dels på, at forslaget som en første prøveordning for 1983 ikke vil gabe højere end strengt nødvendigt, og dels på, at størrelsen af de statslige udgifter – der jo inkluderer en række tilskud til kommunerne – også er ret afgørende for den kommunale budgetlægning.

Yderligere vil det være særdeles hensigtsmæssigt, om folketinget kunne opvise så stor handledygtighed, at man også inden 1. januar 1982 kunne få fastlagt størrelsen af den samlede statslige skattekudskrivning for 1983 og altså få taget stilling til, hvilket overskud/underskud man vil operere med for 1983. Da en sådan bestemmelse imidlertid ganske klart fra det store flertal af hidtil uforbederlige keynesianere vil blive mødt med, at man ikke på så tidligt et tidspunkt ved, hvordan der skal føres finanspolitik for 1982, har fremskridtspartiet ikke for så vidt angår prøveåret 1983 medtaget indtægtssiden i forslaget punkt 1.

Ej heller har fremskridtspartiet i forslaget medtaget noget om, hvorvidt det samlede udgiftsbeløb skal angives i 1983-årets løbende priser eller i et eller andet fast prisniveau såsom for eksempel prisstørrelsen pr. 1. oktober 1982.

Det beløb, der herefter bliver fastlagt i efteråret 1981, er det arbejdstal, ud fra hvilket alle folketingspartier må affinde sig med at den videre beskæftigelse med finansloven foregår. Naturligvis er der ikke heri noget juridisk bindende, og særlig i tilfælde af, at partiernes størrelsesforhold forskub-

ber sig med et mellemkommende valg, kan tallet selvfølgelig tænkes at blive angrebet i løbet af 1981. Derhos gøres der ikke ved nærværende forslag noget som helst indgreb i hidtidig praksis vedrørende tillægsbevillingslovgivning.

Selv med disse fleksibilitetsforbehold er det åbenbart, at det for folketingets grundige arbejde med den i disse år vigtigste af alle størrelser – de offentlige udgifters samlede sum – er særdeles centralt at have en flertalsafgørelse, som det videre arbejde kan bygge på for det tilfælde, at der ikke indtræder jordskælvsagtige forandringer.

Til nr. 2

De hovedområder, hvorpå fordeling efter fremskridtspartiets opfattelse bør finde sted i løbet af januar kvartal 1982, er de, som nævnes i bilag 2, der er hentet fra tidsskriftet FREMSKRIDT 1977 nr. 10, side 6-9.

Hovedgruppeinddelingen må imidlertid nærmere forhandles mellem folketingets partier – gerne i forbindelse med udvalgsbehandlingen af nærværende beslutningsforslag.

Til nr. 3

Når det senest i marts måned 1982 af folketinget er fastsat, hvordan de samlede udgifter skal fordeles mellem de respektive hovedgrupper, er den grundlæggende politiske beslutningsproces overstået, og teknikerne kommer ind i billedet med udspecificationer af beløbene.

Da embedsmændene jo har kunnet følge forhandlingerne i vinterhalvåret 1981-82, vil det formentlig være teknisk muligt for regeringen allerede omkring 1. maj 1982 at fremsætte finanslovsforslaget for 1983 med respekt for den afgørelse, som folketinget har truffet i første kvartal 1982.

Herefter er der arbejdsgrundlag for samtlige 179 folketingsmedlemmer hver på deres område. Hvis det for eksempel er bestemt, at der skal bruges to milliarder kroner til kunststøtte, må det i meget vidt omfang være folketingets kulturudvalg sammen med kulturministeriet, der forhandler den nærmere fordeling på undergrupper (biblioteker, Danmarks Radio, film, teater, museer osv.). På tilsvarende måde bliver det endelige arbejde med at få finanslovens enkeltheder på de forskellige områder inden for de politisk fastlagte hovedrammer en beskæftigelse, der i meget højere grad end under den nuværende procedure kan inddrage sagkundskaben på de forskellige områder. Ulemper ved at gøre det under de nuværende forhold er som bekendt, at specialister ofte bliver enøjede

og derfor mener, at der skal særlig mange penge til deres specialområde. Når det samlede beløb imidlertid er fastsat, kan man med mindre utryghed overlade store dele af det videre arbejde til specialisterne. Bruger de inden for deres felt særlig mange penge til én udgift, er de jo nemlig tvunget til at finde en besparelse på samme sagsområde vedrørende en anden udgift.

En af fordelene ved at få det endelige finanslovsarbejde færdiggjort inden 1. oktober er, at folketingets budgetarbejde kommer til at forløbe i

samme tidsperiode som kommunernes.

Når man har den endelige finanslov, har man sidste kvartal af 1982 til at forberede de fornødne omrokeringer for eksempel i form af lovændringer, opsigelse af lokaler og personale på de områder, hvor der er bestemt besparelser osv.

Når kommunerne kan færdiggøre deres budgetter tre måneder før det nye regnskabsårs begyndelse, er det i virkeligheden en dårlig slendrian, at staten har indrettet sig på at komme i allersidste øjeblik med folketingets vedtagelse af finansloven.

Bilag 1

FREMSKRIDTPARTIET

Den 8. februar 1974

Folketingets finansudvalg
Christiansborg K.

Overgangsbesparelser

I henvend tyve år har folketingspartierne lovet at ville løse indkomstskattens problemer.

Trods den megen snak er det stedse blevet værre og værre.

I de seneste år har gammelpolitikerne i lyse øjeblikke forstået, at det eneste holdbare grundlag for at klare opgaven er at mindske de offentlige udgifter og bruge besparelsen til nedsættelse af indkomstskatten. Alt andet er bluff og taskenspilleri.

Hverken kulegraverbander, støvsugerkorps eller hvad der ellers er nedsat på Christiansborg, har imidlertid formået at gennemføre nævneværdige besparelser.

En af årsagerne hertil er, at man har anvendt en forkert metode.

I denne tid sidder vi, således og bakker med udgifterne, der skal gælde fra 1. april 1974. Altså om små to måneder. Enhver kan sige sig selv, at de fornødne opsigelser og andre omlægninger ikke kan gennemføres i praksis på så kort tid. Dertil kommer, at de, som særlig interesserer sig for et område, fører et særlig stort ord herom. Hvad enten det er forureningsbekæmpelse, forsvar, undervisning eller andet. Da man almindeligvis gerne vil have særlig store udgifter på sit særlige interesseområde, bliver det samlede slutresultat summen af alt for store enkeltudgifter.

Fremskridtsbevægelsen har i årevis påvist, hvilken fremgangsmåde der i stedet burde følges:

1. I stedet for at interessere sig for det nærmeste år – nu 1974/75 – må kræfterne koncentrere sig om det næstfølgende, altså 1975/76.
2. Skal indkomstskattelettelser opnås, skal de gennemføres her og nu og ikke skydes ud til et senere tidspunkt. Det indtræder

erfaringsmæssigt aldrig. Fremskridtspartiet har derfor allerede i sin første arbejdsuge i folketinget fremsat lovforslag om, at indkomstskatten fra 1. januar 1975 udregnes således, at de første 60.000 kr. er skattefri og skattesatsen 50 pct. af, hvad der tjenes ud over de 60.000 kr. Fra 1. januar 1976 foreslås de 60.000 kr. forhøjet til 75.000 kr. Dette forslag bør endeligt vedtages af folketinget i februar 1974.

3. Når man herefter kender det offentliges indtægtsgrundlag i finansåret 1975/76, kan man skønne, hvor mange penge der er til rådighed til offentlige udgifter. Inden for dette beløb må striden så udkæmpes mellem de forskellige særinteresser. Fremskridtspartiet har opstillet dem i otte hovedgrupper. Inden folketingssommerferien må hvert hovedområde bindende være tildelt sit udgiftsbeløb for 1975/76, således at summen af de otte beløb stemmer med indtægtsgrundlaget. Tæring må sættes efter næring. Også i den offentlige sektor. Ganske som de private husholdninger må afpasse deres udgifter – eventuelt i et lignende konvolutbudget – efter hvor stor, (løn)indtægten nu engang er.
4. Såvidt det kan nås før folketingssommerferien 1974 vil det være rart at få hovedudgiftstallene splittet op i undertal. Er der for eksempel 12,1 milliard til rådighed for hovedområdet undervisning, kan politikerne vedtage, hvordan dette beløb skal deles mellem de tre underområder: Skolerne – Videregående uddannelser og forskning – Fritidsundervisning.
5. I sommerens løb er det så embedsmændenes arbejde at udarbejde forslag til yderligere udspecificering af de af folketinget fastsatte tal. Ved først på dette tidspunkt at sætte teknokraterne i fokus er opnået,

- at de – modsat nu – ikke får hovedindflydelse på den i bund og grund politiske beslutning: fastsættelsen af selve udgiftsniveaet.
6. I september, oktober og første halvdel af november 1974 tager folketinget herefter stilling til ministeriernes forslag om udgiftsspecifikationerne.
 7. Omkring 20. november 1974 ligger finansbudgetterne for 1975/76 helt færdige. Ministerier m. v. kan gå i gang med at foretage de fornødne opsigelser af lokalelejemaal, personale og andre indskrænkninger, således at besparelserne virkelig kan fungere.

Den nuværende budgetmetode er ineffektiv. Skal man underkaste sig dens love, er resultaterne på forhånd dømt til at blive elendige. Ligeegyldigt hvordan man så ellers disponerer.

Derfor er det så let for partipolitikerne at hakke på hinanden og spille tid på goldt tomgangssnakkeri.

Ned på det plan har man villet trække fremskridtspartiet. Mest angribende har fru Grethe Philip været. Ved finanslovsførstebehandling, i Radiotinget og i Radioavisen den 4. februar 1974. Hendes partifælle Niels Helveg Petersen kører for fuld usaglighedsudblæsning samme linie i Jyllands-Posten den 6. februar 1974: Hvor er fremskridtspartiets spareforslag til finansloven 1974/75?

Helst så vi disse i form af, at finansloven får en ny § 28 af følgende indhold: »Af de i §§ 2-27 omhandlede udgiftsbevillinger må regeringen højst afholde samlede udgifter på

53 milliarder kroner.«.

Når gammelpartierne imidlertid så gerne ville have os til at trampe ind i deres ufrugtbare sparejagssuppedas, hvor det er så let at øve negativ nedrakken mod ethvert forslag, der skal gælde allerede for 1974/75, skal vi da gerne unde dem den glæde.

Inden udløbet af den af gammelpartierne ønskede frist (8. februar 1974 kl. 12) afleverer vi derfor nedenstående traditionelle ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1974/75.

Som man råber i skoven, får man svar.

Forslagene må altså ikke mistolkes derhen, at fremskridtspartiet herefter har placeret sig i det almindelige partipolitiske slagsmål, der føres til partiernes selvnødelse og befolkningens skade: Vi vil ikke absolut bevare ansigt ved at forsvare alle forslagene over for kritik.

Efter at have gjort denne indrømmelse til den forældede arbejdsmetode, fortsætter fremskridtspartiet sit langsigtede arbejde med at opklare grundlaget for fremtidige besparelser for staten, amter og kommuner. Vi håber, at ministerierne vil ophøre med at sinke arbejdet ved at give udenomssvar.

I praksis vil folketingets øvrige partier så at sige altid kunne regne med fremskridtspartiets stemmer for besparelsesforslag, der kan samle 62 andre stemmer i Folketinget. Spareækvator går ikke gennem fremskridtspartiets gruppe. Også derfor har fru Grethe Philips m. fl.s gammelpartitaktiske provokationsmanøvrer hovedsagelig været med til yderligere at spille tid i det folketingsarbejde, der mere end noget andet er præget af unødigt tidsspilde.

Bilag 2

Indtægter og udgifter

Aftrapning af indkomstskatten ifølge Fremskridtsrecepten vil tage seks år.

Heraf er år 2 det kritiske. Der tager vi det store spring fremad til 60.000 kr. skattefri bundgrænse. Derfor har vi til stadighed koncentreret os om at vise, hvordan de offentlige regnskaber vil stille sig i det år, se senest FREMSKRIDT 1977-b.

I virkeligheden har vi også materiale vedrørende år 1. Det er jo de ændringsforslag, vi stiller til finansloven og til budgetterne i amter og kommuner. Sammenstykningsen heraf er imidlertid et kæmpearbejde. Dermed er vi nu kommet så vidt, at vi har fået systematiseret finanslovsændringsforslagene, og til dem

så lagt skønnede tal for amter og kommuner.

Mens de i FREMSKRIDT nr. 6-1977 side 3 oplyste tal angik sammenligning med finanslovsforslaget og var udformet, før mæglingsforslaget forringede statens finanser med 4,6 milliarder kroner, har nedennævnte oversigt kunnet benytte den endelige finanslov til kolonne A og de endelige fremskridtsforslag til kolonne Z. Kolonne ZJ refererer sig til år 6, jfr. nærmere nedenfor.

1) Indtægter

På dette grundlag stiller indtægtsmillionerne for perioden 1. april 1977-31. marts 1978 sig som følger:

	A	Z	ZJ
I. Indkomstskat.....	61.095	45.777	0
II. Andre skatter og afgifter.....	55.571	58.541	97.000
III. Salg og udleje af aktiver, der ikke mere behøves til offentligt brug.....	20	4.862	1.000
Indtægter i alt.....	116.686	109.180	98.000

Sammenlignes disse tal med skatteoversigten i FREMSKRIDT nr. 6-1977 side 8-9, må det i A-kolonnen påpeges, at radiolicensen nu er medtaget med 750 millioner kroner og Tipstjenestens overskud med 95. Derudover er A-skatten forhøjet med 1 mrd sammenlignet med regeringens skøn, fordi dette blev udøvet, før mæglingsforslaget udløste pengelønsstigninger langt udover augustrammen. Den væsentligste forskydning i tallene skyldes, at salget af nye biler sandsynligvis ikke vil stige så kraftigt i fremskridtssamfundets første år som oprindeligt anslået. Det er påpeget, at vi ville gå glip af mange salg, som nu begrundes i skattemæssige forhold som afskrivning og rentefradrag. Derfor nedsatte gruppen skønnet over registreringsafgiften med 900 millioner kroner.

2) Udgifter

Udgiftstallene er ikke så fremskridtsrene, som vi kender dem fra »Hvad koster 60.000 kr. skattefrit?«

Det beror på, at indgåede aftalers opsigelsesvarsel respekteres, og at der også herudover billigvis ofte indrømmes en afviklingsperiode for aktiviteter, vi ikke mere har råd til. Rendyrkede er derimod ZJ-kolonnes tal: De viser, hvordan beløbene ville have været, hvis Folketinget havde vedtaget det oprindelige fremskridtsforslag om, at den skattefrie bundgrænse skulle have været 60.000 kr. i 1973, 75.000 kr. i 1974, 100.000 kr. i 1975 og 125.000 kr. i 1976, mens nedtællingen til Nul-Indkomstskat var blevet sluttet pr. 1. januar 1977 (med brænding af alle indkomstskatteuæsenets papirer Sct. Hans aften 1978).

Ved sammenligningen mellem kolonnerne må stadig erindres, at en Z-krone er væsentligt mere værd end en socialdemokratkrone. Indkomstskattenedsættelsen virker jo inflationsdæmpende. For eksempel i kraft af 14 pct.-nedgangen i de offentlige bruttolønninger (FREMSKRIDT nr. 20-1976 side 5). Endnu stærkere gør dette sig gældende ved betragtning af ZJ-talsøjlen.

100 kroner har fra 1. januar 1973 til midt i finansåret 1977/78 tabt 40 pct. af deres værdi (FREMSKRIDT nr. 1-1977 side 8). Havde vi levet i et fremskridtssamfund, var værditabet nok kun blevet på ca. 22 pct. Med andre ord: 1 ZJ-krone må i værdi ansættes til 1

krone og 30 øre i A-kolonnens mønt (den nuværende pengeværdi).

3) Udgifter i hovedgrupper

For de læsere, der kun orker hovedgrupperne, starter vi med dem:

	A	Z	ZJ
I. Ældre mennesker	21.908	21.994	23.400
II. Syge	16.068	15.124	13.847
III. Handicappede	7.228	6.500	6.100
IV. Social trang	20.030	14.182	15.980
V. Kirken	1.031	727	75
VI. Uddannelse og forskning	17.177	12.334	11.715
VII. Kunststøtte	2.735	1.566	150
VIII. Forbrugerbevægelsen	69	38	1
IX. Erhvervsstøtte	3.764	2.264	0
X. Trafik og anlægsarbejder	9.570	6.226	5.682
XI. Forureningsbekæmpelse	2.500	2.400	2.650
XII. Militæret	6.486	6.005	5.880
XIII. Omverdenen	5.494	3.186	1.723
XIV. Offentlig gæld	9.050	9.530	6.528
XV. Styrelse	9.000	5.200	3.969
XVI. Andre udgifter	5.864	471	300
Udgifter i alt	137.974	107.747	98.000
Forannævnte indtægter	116.686	109.180	98.000
Overskud	÷ 21.288	1.433	0

Regeringen vil dække sit underskud ved at gældsætte staten yderligere.

Z-gruppen stemmer imod dette. Vi ville i stedet - hvis Z-forslagene var blevet vedtaget - i september 1977 overveje yderligere indkomstskattelettelser og/eller ekstraordinære

afbetalinger på statsgælden.

Specifikation af hovedgrupper.

Nogle specifikationer til hovedudgiftstallerne:

ad 1: ÆLDRE MENNESKER	A	Z	ZJ
Folkepension (652.000)	12.300	13.650	17.000
Tjenestemandspension (55.000)	2.756	1.700	300
Boligsikring	330	330	100
Hjemmehjælp	1.588	1.481	1.600
Kollektivboliger	30	31	400
Plejehjem (44.500)	4.904	4.802	4.000
I alt	21.908	21.994	23.400

ad II: SUNDHEDSVÆSENET	A	Z	ZJ
Sygehuse (45.000 senge).....	11.900	11.100	10.000
Sygesikring.....	2.600	2.544	2.400
Børnetandpleje.....	600	600	497
Sundhedsplejersker, hjemmesygeplejersker.....	395	382	400
Arbejderbeskyttelse.....	73	48	50
Redningstjenester.....	500	450	500
I alt.....	16.068	15.124	13.847

I sygesikringspengene indgår medicin o. l. mens lægerne tæller for ca. 57 pct. af de an- med ca. 22 pct. og tandlæger med ca. 21 pct., førte beløb.

ad III: HANDICAPPEDE	A	Z	ZJ
Åndssvage (21.000).....	1.327	1.280	1.400
Anden særforsorg (1.700 epileptikere, 1.500 vanføre, 5.500 talelidende og ordblinde, 2.000 blinde og 4.300 svagthørende).....	855	622	1.000
Invalidepension (FREMSKRIDT 7-1977 side 15).....	4.862	4.416	3.500
Besættelsestidens ofre.....	184	182	200
I alt.....	7.228	6.500	6.100

ad IV: SOCIAL TRANG	A	Z	ZJ
Enkepension (17.800).....	354	312	10
Boligstøtte til ikke-pensionister.....	1.533	280	0
Børnetilskud, børnebidrag og ungdomsydelse.....	2.795	858	0
Daginstitutioner (148.000 pladser).....	3.160	1.199	0
Familiepleje.....	211	211	0
Beckers Vietnambørn.....	24	12	0
Sygedagpenge.....	2.800	3.600	3.300
Ulykkesforsikring.....	28	21	0
Almindelig offentlig forsorg (sociale sikringsvagter).....	1.872	3.182	12.000
Arbejdsløshedsdagpenge.....	6.160	3.035	0
Arbejdsformidlingen.....	144	12	0
Omskoling af kontorfolk.....	0	800	0
Beskæftigelsesarbejder.....	87	8	0
Subsistensløse.....	61	61	70
Børne- og ungdomshjem.....	801	591	600
I alt.....	20.030	14.182	15.980

Omskolingspengene udbetales i vidt omfang i oplæringstiden til de tidligere skrivebordsbeskæftigede, som selvsagt ikke i denne periode kan gøre fuld gavn på de nyttige arbejdspladser, hvor de bliver ansat og derfor ikke kan belaste produktionen med stort mere end lærlingeløn.

Som sædvanlig er regnet med samme arbejdsløshedsdagpengesatser. Forskellen mel-

lem de 5.544 og 2.419 millioner beror derfor alene på, at antallet af arbejdsløse – især i finansårets anden halvdel – bliver væsentligt mindre i fremskridtssamfundet. Når afskaffelsen af arbejdsløsheden må forventes at tage nogle måneder mere end forudset i FREMSKRIDT 3-1977, side 10, skyldes det omkostningsforøgelsen, der skabtes af mæglingsforslaget af 24. marts 1977.

ad V: KIRKEN	A	Z	ZJ
Løn gejstlige	300	280	0
Løn andre	193	150	0
Kirker	220	230	70
Kirkegårde	174	154	5
Præstegårde	120	120	0
Andre udgifter	44	31	0
	1.051	965	75
Obligationer bogført på kirkekonti som »kirkeformuen« ..	20	238	0
I alt	1.031	727	75

Kirkeskatten indbringer ca. 200 millioner i kvartalet altså 800 af A-udgifterne og 594 af Z-kolonnsens, når skatten ophæves pr. 1. januar 1978. De godt 200 millioner kroner, der spares i januar kvartal 1978, indvindes igen ved værdipapirsalg.

ad VI: UDDANNELSE OG FORSKNING	A	Z	ZJ
Folkeskolen (808.000 elever)	10.500	8.300	8.115
Folkeskolelæreruddannelse	600	400	400
Gymnasier (61.000 elever)	1.600	1.150	1.100
Videregående uddannelser og forskning (90.000 elever) ..	3.700	1.910	1.800
Fritidsundervisning	777	574	300
I alt	17.177	12.334	11.715

Om folkeskoleudgifterne henvises til FREMSKRIDT 1-1974 side 13 og 11-1974 side 17.

Når tallet for universiteter og lærestalter er markant lavere end i »Hvad koster 60.000

kr. skattefrit?«, skyldes det bl. a., at uddannelser, der sigter mod bestemt erhverv, i vidt omfang nu er medtaget under erhvervsstøtte eller det pågældende styrelsesområde.

ad VII: KUNSTSTØTTE	A	Z	ZJ
Biblioteker (også skole- og forsknings-)	1.116	600	150
Radio, fjernsyn	824	520	0
Film	38	21	0
Teater	226	105	0
Museer (FREMSKRIDT 3-1976 side 16)	400	250	0
Andet	131	70	0
I alt	2.735	1.566	150

ad VIII: FORBRUGERBEVÆGELSEN	A	Z	ZJ
Monopoltilsynet	23	8	1
Andet	46	30	0
I alt	69	38	1

Når Z-besparelsen er så uanseelig, skyldes det, at vi ikke har ønsket i 1977/78 at indskrænke den skatteyderstøttede husholdningsskolevirksomhed.

ad IX: ERHVERVSSTØTTE	A	Z	ZJ
Landbrug (udover EF-pristilskud på ca. 2,8 mrd.)	970	462	0
Gartneri	19	13	0
Fiskeri	56	22	0
Handel, Industri, Håndværk (udover eksportkreditgaran- tiet på 22 mrd.)	2.566	1.679	0
Rederier	103	68	0
Turisme	37	15	0
Dagspresse (udover billig porto, offentlig avertering og momsfritagelse).....	13	5	0
I alt	3.764	2.264	0

ad X: TRAFIK OG ANLÆGSARBEJDER	A	Z	ZJ
Luftfart (nettounderskud)	85	65	0
Havne og søfart (do)	304	294	0
Jernbaner og busser (do).....	1.334	545	0
Post og teletjeneste (do).....	153	÷ 186	0
Retsvæsen og politi (trafik)	400	400	400
Veje, gader, broer	5.600	4.000	4.800
Kystsikring	66	53	60
Skove (netto)	120	93	20
Natur- og bygningsfredning	108	32	2
Offentlig jord og ejendomme (netto)	500	300	0
Energiforsyningen	900	630	400
I alt	9.570	6.226	5.682

ad XI: FORURENINGSBEKÆMPELSE	A	Z	ZJ
Virksomhedstilskud	46	46	50
Statsindsats	99	76	300
Kommunale rensningsanlæg, kloakker o. l.	2.355	2.278	2.300
I alt	2.500	2.400	2.650

ad XII: MILITÆRET	A	Z	ZJ
Hær, marine, luftvåben og hjemmeværn	6.200	5.800	5.700
Civilforsvar	225	185	180
Militærnægtere	61	20	0
I alt	6.486	6.005	5.880

ad XIII: OMVERDENEN	A	Z	ZJ
Sydslesvig	125	62	0
Færøerne	169	51	0
Grønland	1.200	800	0
Norden	70	9	2
EF	1.689	1.687	1.686
FN	141	16	5
U-lande	1.730	271	0
Udenrigstjenesten	370	290	30
I alt	5.494	3.186	1.723

Bilag til f.t. beslutning vedr. finanslovgivningen

ad XIV: OFFENTLIG GÆLD (NETTOTAL)	A	Z	ZJ
Afdrag m. v.	4.000	3.905	3.510
Renter	5.000	5.600	3.000
Indekstillæg	50	25	18
I alt	9.050	9.530	6.528

ad XV: STYRELSE	A	Z	ZJ
Kongehuset	19	19	19
Folketinget	93	66	50
Retsvæsen og politi (bortset fra trafik)	1.700	1.260	1.100
Administration	7.188	3.855	2.800
I alt	9.000	5.200	3.969

De 9 milliarder underdriver betydeligt papirusserproblemet's størrelse. Så at sige i hver eneste anden offentlig udgift indgår bureaukrati, der alene skyldes dårlig lovgivning. Hjemmehjælperen, skolelæreren, togkonduktøren og næsten alle andre offentligt ansatte ikke-papirussere bruger 5, 10, 15

eller 20 pct. af arbejdstiden på urimeligt papirpertenteri. Og fra den offentlige sektor breder ondet sig til den private.

Millionvis af arbejdstimer kunne her bruges mere nyttigt hvert år, hvis ikke lovgivningen havde fået lov til at blive så urimelig.

ad XVI: ANDRE UDGIFTER	A	Z	ZJ
Sociale pensionsfond, obligationskøb	4.143	0	0
Septemberdyrtidsportionen til ATP	1.050	0	0
Meteorologisk Institut	40	32	30
Geodætisk Institut	31	19	10
Idræt	500	350	0
Diverse	100	70	260
I alt	5.864	471	300

Mogens Glistrup, MF.